

gaaelse skal overgives Ægteparret umiddelbart, efter at Handlingen er udført, ved hvilke Bestemmelser det lettes at opnaa den kirkelige Indvielse i nær Sammenhæng med den borgerlige Ægteforening. Men man maa i Forbindelse hermed udtale Ønsket om en Ændring af Forslagets § 9, saaledes at det paalægges Ægteskabsforstanderne som Pligt, naar Begæring derom fremsættes, at møde i Brudens eller Brudgommens Hjem til Ægteforeningens Foretagelse paa den til den kirkelige Indvielse bestemte Dag.

Endvidere maa Udvalget udtale sin Tilslutning til den i Forslagets § 7 forudsatte Frihed for Parterne til at indgaa deres Ægteskab for en anden Ægteskabsforstander end den paa Brudens Hjemsted beskikkede. Og man maa — ogsaa for det Tilfælde, at borgerlig Ægteforening maatte blive indført, ikke som den eneste gyldige Form for Ægteskab, men som valgfri — finde det rigtigt, at Undersøgelsen af, om Lovgivningens Betingelser for Ægteskabets Indgaaelse ere opfyldte, henlægges til Ægteskabsforstanderen.

Hvad angaar Kirkens Stilling overfor Begæringer om Indvielse af det indgaaede Ægteskab, maa Udvalget formene, at den Frihed, der i saa Henseende tillægges Kirken, se ovennævnte Lovforslags § 20, er et Mindstemaal, som trænger til Udvidelse. Efter denne Bestemmelse skal en Præst, naar han mener af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage den kirkelige Indvielse, forelægge Sagen for Biskoppen, som da afgør, om den kirkelige Indvielse overhovedet ikke bør finde Sted, eller om i alt Fald den paagældende Præst bør fritages for at foretage den. Hertil føjer Udvalget Ønsket om, at det af Hensyn til den Opfattelse, som mange have af Skriftens Udtalelser om fraskiltes Ægteskab, i en eventuel Lov eller Anordning udtrykkelig maa blive udtalt, at ingen Præst kan tvinges til at vie fraskilte. Udvalget mener fremdeles, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsten bør indvie et Ægteskab, naar han i sin Samvittighed nærer Betænkelighed derved, i Almindelighed bør afgøres af Præst og Menighedsraad i Forening, eftersom disse maa antages med større Sikkerhed end Biskoppen at kunne danne sig en grundet Dom om de paagældendes personlige Forhold. Kun hvor Flertallet af Menighedsraadet ikke er enigt med Præsten om den foreliggende Sag, bør denne indstilles til Biskoppens Afgørelse af, hvorvidt der overhovedet bør gives det paagældende Par kirkelig Vielse. Et Flertal¹⁾ ønsker derhos udtrykkelig udtalt, at ingen Præst maa tvinges til at foretage nogen Vielse, naar han vedblivende fastholder, at den strider imod hans Samvittighed. Et Mindretal mener her overfor at burde udtale, at Samfundet ogsaa har sin Ret overfor de enkelte Præsters individuelle Meninger. Slutningsbestemmelsen i Forslagets § 20 om, at de, hvem den kirkelige Indvielse er nægtet, (uden at det dog af Biskoppen er afgjort, at saadan overhovedet ikke bør finde Sted), frit kunne henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Indvielsens Foretagelse, maa Udvalget tiltræde. Et Mindretal²⁾ tilraader dog principielt, at der maa gives Frihed for alle til uden Bevilling at henvende sig til en hvilken som helst Præst om deres Ægteskabs

1) Balslev, Barner, Beck, Bøgeskov, Hansen, Holstein-Holsteinborg, Thyra Jensen, Morten Larsen, Laursen, Lund, Nørregaard, Pedersen, Schrøder, A. Thomsen, Fr. Thomsen, Westergaard og Zeuthen, ialt 17. — Imod stemte Bøgh, Damkier, G. Koch, L. Koch, Lassen, Madsen; Martensen-Larsen, Nielsen, Fr. Petersen, Knud Petersen, Poulsen, Tobiesen, Ussing, Wegener og Øllgaard, ialt 15. Stemmer ikke svarede Matthiessen. Fraværende var Knud Jensen, Reedtz-Thott og Rosenørn.

2) Balslev, Bøgeskov, Holstein-Holsteinborg, Morten Larsen, Laursen, Lund, Nørregaard, Pedersen og A. Thomsen, ialt 9. Imod stemte Barner, Beck, Bøgh, Damkier, Hansen, L. Koch, Madsen, Martensen-Larsen, Matthiessen, Nielsen, Fr. Petersen, Knud Petersen, Poulsen, Rørdam, Fr. Thomsen, Tobiesen, Ussing, Wegener, Westergaard, Zeuthen og Øllgaard, ialt 21. Stemmer ikke svarede Thyra Jensen og G. Koch. Fraværende var Knud Jensen, Reedtz-Thott, Rosenørn og Schrøder.